

[Gunnar Jensen.]

ling til her i dag, da det ikke har været inde i debatten. Dermed er ikke sagt, at jeg giver tilsagn om, at vi vil gå med til det. Jeg ønsker bare at påpege, hvor farligt det kan være at holde sig til, om det giver virkning ud over den enkelte kommune.

Maigaard: Hr. Juul-Madsen anvendte i forbindelse med sin store tale mod grundskylden udtrykket „bristepunktet“ — nu havde man nået bristepunktet. Det blev fremført med en sådan varme, at jeg kun kunne mindes Louis Pios leder før slaget på Fælled, hvis jeg skulle finde en lignende terminologi om bristepunkter, bægge, der er fulde og ved at løbe over, og hvad ved jeg. Jeg synes egentlig, det er ubegribeligt. Jeg kan ikke få ind i mit hoved, at man kan bruge begrebet bristepunktet i forbindelse med grundskyld, for hvor ligger bristepunkterne i vores skattesystem? Ligger de i grundskylden? Det gør de på ingen måde. De ligger i den direkte beskatning. Der kan man snakke om et bristepunkt. Jeg understreger, at hr. Juul-Madsens forslag vil føre til øget direkte beskatning. Bristepunktet ligger i begreber som de skattefri millionærer. Glistrup er et bristepunkt, men grundskylden — nej, må vi nu være her!

Hr. A. Chr. Andersen forklarede mig så, hvorfor grundbeskatningen var misliebig. Det er, fordi det er dobbelt beskatning, siger han. Jeg forstår altså, at hvis man betaler 20.000 kr. i indkomstskat og 5.000 kr. i grundskat — bare for at gribe et par tal — er det dobbeltbeskatning og misliebigt. Men hvis man betaler 25.000 kr. i indkomstskat og ingenting i grundskat, er det all right, så er det enkeltbeskatning, og det er det, hr. A. Chr. Andersen peger i retning af.

Er det også dobbeltbeskatning efter hr. A. Chr. Andersens målestok, hvis man betaler 20.000 kr. i indkomstskat og 20.000 kr. i moms og punktafgifter, og hvad det nu kan være? Det må det være. Jeg synes ikke, at dette begreb dobbeltbeskatning passer til situationen. Det beskriver ingenting. Det er noget, vi kender fra en lang række andre fænomener i skattesystemet.

Det spændende ved denne diskussion er de tanker, der har været fremme om, at grundbeskatningen ikke skal være fradragsberettiget. Men her siger hr. Juul-Madsen så

til mig: det er udmærket, det kan vi godt gå med til, hvis vi fjerner lejeværdien. Jeg minder hr. Juul-Madsen om, at jeg ikke har spor imod at fjerne lejeværdien af egen bolig og fradraget på parcelhusekemaet samtidig, trappe det ned langsomt. Jeg minder også hr. Juul-Madsen om — for han skal mindes om sine onde gerninger — at en sådan politik givetvis ville være mere parcelhusvenlig end den, parcelhusejerne ryger ind i efter 15. alm. vurdering, når de beskattes efter de regler, som hr. Juul-Madsen har været med til at vedtage i 1969.

Hr. H. C. Toft kom med nogle bemærkninger om dette med at trække fra, som jeg må være enig med ham i. Han sagde: det er urimeligt, at man ikke kan trække en produktionsomkostning fra i forbindelse med en beskatning af landbrugsjorden. Det er jeg enig i, og derfor kunne vi godt lave en ordning, som sagde, at stuehusene, som nu er udskilt, parcelhusene, lejlighederne, og hvad det nu kan være, er ét problem, dér kan man ikke trække fra; men selve landbrugsjorden er et produktionsredskab, man beskatter, så dér er det en omkostning, der må kunne trækkes fra. Vi kan godt dele det op, og det ville være meget rimeligt. Men lad os nu se, hvad hr. Juul-Madsen siger, når han først får regnet sagen igennem.

Til sidst vil jeg bede finansministeren om at overveje disse tanker. Jeg synes, at de må flugte med de synspunkter, han har. Normalt siger man i regeringen og socialdemokratiet, at beskatning skal være social og rimelig. Jeg synes, det måtte ligge helt lige for at gå hjem at regne på, hvordan tingene ville se ud, hvis man lavede en lovgivning, som gjorde, at grundskatterne ikke kunne trækkes fra — og skulle det knibe i finansministeriet, kan vi jo stille et spørgsmål i udvalget.

(Kort bemærkning).

Juul-Madsen: Jeg skal kort gentage, at en grundbeskatning når bristepunktet, når den nærmer sig det konfiskatoriske, når den nærmer sig det punkt, hvor der rent faktisk er tale om socialisering af de værdier, der beskattes.

Jeg skal gerne fortsætte med at gøre den indrømmelse, at hvis man kan få et loft, vil jeg godt være med til at drøfte en bund. Jeg